Napsal uživatel Milan Bátor
Pondělí, 21 Květen 2018 01:15

Dobré adresy stále existují. To je případ legendární kapely **AG Flek**, která letos vydala nové album ***Podnohama Zem***. Předlouhé čekání od poslední studiové nahrávky ***Waltz*** (1999) AG Flek vyplnil dvěma koncertními záznamy. Kapela album nahrála ve složení Blanka Táborská, Ivo Viktorin, Karel Markytán, Josef Šobáň, Michael Vašíček a David Velčovský. Hudbu a texty si téměř rovným dílem rozdělili Ivo Viktorin a Karel Markytán.

Obálku alba ilustruje obraz Barbory Bau Benčíkové, který vznikl podle návrhu Ivo Viktorina. Nachází se na něm planeta Země z kosmické vzdálenosti: v pravé části upoutá barevná mozaika, kterou tvoří různá zvířata, nad nimiž se tyčí jakýsi šamanský náčelník. Nahrávání probíhalo ve Studiu V ve Zlíně, některé party se natáčely také ve studiu „Michael“ v Benešově u Boskovic.

Nová kolekce jedenácti písní je dobře namíchaný koktejl barev a vůní. Ne náhodou jako první píseň figuruje *Akvarel*, v jehož oblačné harmonii vyplněné klávesami vzlétá zpěv Blanky Táborské. Její dozlatova zabarvený hlas dokáže každému slovu vetknout charismatický osobní nádech a obrovské vypravěčské kouzlo, kterému skvěle sekunduje i saxofonové sólo Marka Pastiríka. Ve shodě s „flekovskou“ tradicí se u mikrofonu střídají Táborská, Markytán a Viktorin a zejména první čtyři songy alba patří k tomu nejlepšímu, co AG Flek na albech dokázali: odhodlaná i rozevlátá je píseň *Stojedna dní* s nestárnoucím hlasem Markytána, knopflerovsky uhrančivou atmosférou dýchá *Chmýří*, jehož sborové vokály potvrdily, že v tomto ohledu nemá AG Flek stále výraznější konkurenci. Malou výhradu je nutné podotknout k zbytečnému prodlužování krátkých samohlásek ve slově *sami* *dva*. Okamžitě zapamatovatelným refrénem se zapíše do uší i následující píseň *Láska se neztrácí* s nádhernými melodickými oblouky hlasu Táborské.

Bilanční charakter má *Vesmírné smetí* a snad nejsilnější píseň alba *Sentiment*, která tepe v nepravidelném lichém metru (pětidobém taktu). Lyrické ladění Viktorinova textu *(Andělskou tvář jen pro další experiment / to je mládí, umírání touhou. Mě zbyl jen snář a tenhle sentiment, když měsíc září a stíny dlouhé jsou),*

získalo v kontrastu vokálu Blanky Táborské a sborových odpovědí sílu osobního svědectví s neobyčejnou sugestivitou. Album
Podnohama Zem
neztrácí sílu ani v závěru alba, kde se nachází eponymní song
Podnohama Zem
s nádhernými vyhrávkami saxofonisty Rudy Březiny.

Nová kolekce písní AG Flek je povedená a může se bez výhrad zařadit k zásadním počinům letošní tuzemské hudební produkce. Kapela je skvěle sehraná, celkový zvuk dobarvují instrumentálně brilantní kreace hostů a spřízněných muzikantů (Petr Vavřík, Marcel Gabriel, Luboš Novotný, Petr Hoffmann, Ruda Březina, Marian Friedl, Alexander Yasinsky). Vedle uhrančivých melodií, které svou svěžestí a zajímavými harmonickými postupy překračují stylovou škatulku folk rocku, stojí album Podnohama zem na znamenitých textech Markytána a Viktorina. Ty patří k tomu nejlepšímu, co je v české hudbě k mání. Temnější barvou zastřený a uhrančivý hlas Táborské dotvářejí nebesky sborové vokály a vycizelovaný zvuk, který je u této kapely naprostou samozřejmostí. Je zřejmé, že AG Flek zem pod nohama dosud neztratil.{desky 1548}